חשן המשפט הרכות שותפים בקרקע קנז

מהצדקה לעשות כותל מהוצא ודפנא הרי הם עושים ובין כך

לעשות הכותל ואחר זמן תבע האחד לחבירו שיעשו אותו ומוען

חבירו מחלת לי על היזק ראייה שאני מזיקך או מכרתו או נתתו

לי במתנה והחזקתי בו נ' שנים אינה מענה דלית כאן חזקה

דמעמא דחוקה כיון שלא מיחה הפסיד והיינו דוקא היכא שהמחזיק

מזיק ואינו ניזק כנון מי שיש לו חלון פתוח לחצר חבירו אבל

היכא שהמחזיק ניזק כמו שהוא מזיק יכול לומר לא חששתי

למחות כיון שאני מזיקך כמו שאתה מזיקני והייתי ממתין אולי

יכולין שוב אין ראייה שוב אין יכולין (י) אבל אם יש עדים שמחלו זה לזה על היוק ראייה שוב אין יכולין

(כ) (ו) [בתב הרח"ה מאן דמתחייב למגדר וכו' ול"כ לא"א הרא"ש ז'ל וכו". ותחסי דהלא הרא"ש גופיה כפב לחלק בין הסיא דפורן גדר בפני בהתת חבירו דסטור ובין הך דנסרלה וחומר לו נדור ונתייםם תתנה ולם נדרם

דקייב דבססים דנפרצה כיון דמעורב ממוט בממון חבירו ומסרו כמה שנחייםם אחריו וכופין לעשותו: (ס) וכתב הרס'ה ז'ל מאן דמתחייב למנדר

לנדור כרי כזיקם וחשיב מעשה אכל פורן בינו ובין חבירו ולא גדר ואתו (ב) נגבי וננבי ליה מידי דרך בדר ממילם סים יולמת פ"כ בנהיימש חגדר חייב לשלוםי ליה: (י) וכן כל הגורם לאפסודי ממונא דחבריה ולם גדרה ההיוק נעשה חיד דנשעת ימוש נעשה כלפום אלם שמין מוסר עד שיוסיף כי האי טונא אע'נ דלא עביד מעשה והוא דאתרו ביה מעיקרא מאמים אכל כפורן גדר אינו אלם ולא נהירא לא"א הרא"ש ז"ל דאפילו פורץ נדר בפני בהמת כשתחבד הבהחה כל זה כחב בפרק לח חבירו בידים פמור מדיני אדם על הבהמה: (ו) וכתב ה'ר יהודה יחסור (ד' קנ"ם ע"ג) והשתם הך דהרת"ה ס"ל ממש כססים דנפרלה וח"ל גדור ברצלוני אם האחד עני ואין ידו משנת לכנות אם השני רוצה ונתייחש מלגדרה דכיון דהתרה בו מעיקרם ליכנם בשלו ולכנות בשלו א"צ ד"א ואם לא רצה י"א שדנין בזה וא"ל גדור ונתיישש ולא גדר ברי היוקא בדין הבית ועלייה של שנים שנפלו ולאחר אין ידו משנת לבנותה: דגנבים ונפשה מיד וחשיב חפשה גם (ס) ואם שניהם עניים ואין להן כדי לבנות הרי שניהם שוים כל הנאונים כתבו כך בחשוב' כח"ש ב"ו כאן אחד מזיק ודרין ביחד עד שירויה להם המקום ומיהו צריכין וכ"כ בסיתן קנ"ה בתחודשין סעיף די להרחיק שלא יזיק אחד לחבירו בכל מה שיוכלו ואם יכולין ליקח דחשיב לים בירים ותחה על זה ב"ד דלפו גיריה נינהו ולאו חילתא כיא דהגאונים סכי קמתרי דכחן דמודה ר"י בגיריה ומפר יבין כך צריכין לשמור עצמן מן ההיוק בכל מה שיוכלו ע'כ : כיהו היוק הבא תכחו אלמא דחתיר היוק (ט) כתב א'א הרא'ש דיל ואם חלקו ולא תבע שום אחד מחם הבא מכחו ה"ל היוק גדול כוה דגנבים סבאו מכחו חשיב כאילו עשה מעשה בגירי דיליה וכססים דנפרלה וח"ל גדור ונתייחש מלנדרה ותו שהרי הרח"ש בתשו" שהביה רבו' בסר קנ"ה סעיף כ"ה כתב להדים דאפי' היכם דלם הוי גירי דיליה מאחר שסיוק גדול הוא וכא מיד השיב כמו גירי דיליה והכי נקטינו כתשובת הגאונים וכהרת"ה: (1) [בתב הרו"ב אם הא" עני וכו' עד כדק הכית והעלייה וכו'. ע"ל בסימן קס"ד סעיף ו' מבוחר לשם דחם חין בעל הבית רוצה לבנות בעל העלייה הוא שבונה בית וידור בו עד שיתן לו כל יציחותיו וה"כ חותו שידו משגת בונה הכותל על הקרקע של שניהם ואק העני ראוי להשחמש בכותל

עד שיתן לו מחלה ההולחה: (ט) בתב א"ח הרא"ש ז"ל ואם חלקו ולח תבעו וכי׳. הב"י הבין ממ"ש הרא"ש דטעתה דחוקה כיון שלה מיחה הפסיד דר"ל כיון ששתק ולה מיחה הפסיד דבשתיקתו מחל לו ותמה עליו שהרי להרח"ש לא מהני חזקה דשתיקה אלת בג"ם ובטמנה וכח"ש רבינו בסי' קנ"ג ספיף כ"ו וסיחן קנ"ד ספיף ט"ו וסי' קנ"ה סעיף כ"ח ועוד התחלת דבריו הם ונתחו לי או מכרתו לי והיינו בא בטענה

לחזור

אנם כשם פרשב"ם וה"ר יונה וכן דעת רבר ירוחם בנקיב ברשב"א ח"ב סי' קנ"ה שאלה בבתי כנסיות שלנו יש אלטבאות מדרשום ויש בכל חדרש מקוחות למנשים וכשתי קלותיו לוחות למדרש מים לראוכן במדרש אחד ג' מקומות שתוכים זה נום

מם לשמשון א ורולה וילה בק מקום הג' למקום להכנים המחינה בחוך שני עליו בחמרו שחם יעשק אקים . משונה הדין עם ובתב הרמ"ה ממן כל"ם ח"ה כשם רב חשה ים שיש לכם שתו חלרות בה וא"ל שכן לבעל חורבה י או מכור שננבים באים והלה אומר שמור להרחיק יוסי בגירי דיליה שפל ולמו וחפר ניכו סיוק שבא זיהני על זה היאך קרא כ בירי דולים: ו"ה כרה"ש והם חלקו ל תבע שום אחד מהם מל מתכיתין קמייתה אם יש עדים שתחלו זה יום שוב אין יכולין לחזור שהחומר לחברו קרע יכול לחזור כו בסיוקו אחר שחזר בו ימת מחון יש ביניהם בירו לסייעו בכנין הכוסל לו מנה ומחל לו עליו לה קנין וכן כתב רבינו תפתח אתה לתבוע וגם היוק תדיר הוא זה כמו קושרא ולא דמי ח"ג כשם התוספות וכן לחלון דהתם לאו היוק תדיר הוא שלאורה הוא עשוי ולא : מהל' שכנים שכחב להסתכל בו לחצר הבירו שאסור לאדם להסתכל לחצר חבירו: זכ"ד והיכח שלה מחלו "ס בפרק סגוכר כתב

ק כום ופין לו חוקם

שעחדו כך שנים רבות לעשות חחילה בכל עת שירלה ויש לדקדק בדברי הרח"ש שכתב נו כיון דשתק ולא מיחה הפפיד והא ליתיה אלא לדעת הרתב"ם חפי' בשחר מוקים בשתק ולה מיחה לה הוי חוקה אלה לריך שכחב בסימן קנ"ה ועוד שתחלת דבריו כאן הם ונחתו לי או :ם בטענה וחם כן היחך יכוח על זה דטעחה דחוקה היינו כיון

דרכי משה. בתא"ש כלל ה' סימן ג' וע"ש שהאריך שם בזה. עוד האריך שם סי' ד' בכ' שישכו בנית הכנסת על ספסל ואחד יושב בראש הספסל ורוצה להוסיף עוד סקום בראש הספסל והיושב אצלו רוצה לעכב עליו באמרו שבתחילה הית סקום השני אצל הראש ועכשיו יהית השלישי אל הראש ב ופסק דהדין עבו ויכול לעכב וע"ל ס' קס"ב עוד סרינים אלו: (ב) ע"ל ס' קנ"ה ד מי שבאו לו נגבים דרך חצר חבירו אי כופין את חבירו לנדור חצירו או למכרו:

דרישה פ"ש בס"ך נתכלו מרברי הימ"ש אלו ותכלת עוד בשקומו. ופ"ש בס"ג י"א סא דכופק כו" שם שסיק ותנא בסך שתניתא הנ"ל ו"ל וכן בגינה מקום שנהגו לגדור ששייבין אופו ואסיקנת בגמות דה"ק ספס גינה כמקום שנהגן לגדור דמי ומקויבי אותו וכפב הרמ"ש ע"ו ו"א דה"ה

י: (ד) ובופין לפשותו טעשו כיון דקוייל דסחק ראיים שמים סחק בפלר זים וביליסה ובכיסה מפנים ביוקא מסיוק בוים אשר"י ופד"ר: משון לכאורם כואם דלשאי דסמין לים דסיינו שאר גורם לאפטודי משון לכאורם כואם דלשאי דסמין לים דסיינו שאר גורם לאפטודי משון יה קאי דשם לריך הפראם ול"ד הפתאם אלא לושר לו הוסר לכאק ביי האיים אלים ביי לא המרשה או היים לא המור ביים ל פ"י דמל"כ מצי למשממוטי ולומר לם פלמה פל דעתי שיבוא לך היוק מב למגדר בינו וכין סבירו ולא גדר ודאי מיורי שתבעו לבנות עמו